

BOUSOVÁK

Dvuměsíčník ♦ Ročník 52 ♦ číslo 6/2016 ♦ ZDARMA

Zpravodaj města Dolního Bousova

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

závěr roku 2016 se nezapřítelně blíží. Poslední číslo našeho zpravodaje v daném roce nám vždy oznamuje příchod roku nového. Jestli to byl pro město rok úspěšný či ne, byste měli zhodnotit zejména vy, samotní občané. Určitě to byl rok klidnější než ten předešlý, kdy končilo dotační období a město dokončovalo několik projektů s podporou evropských finančních prostředků. Letošní investiční akce byly převážně pokryty z rozpočtu města. Některé projekty ještě dobíhají, proto bych si bilancování a hodnocení letošního roku a výhledy na rok 2017 ponechal do úvodního čísla Bousovák, které vyjde začátkem února.

Nyní mi dovoluji se věnovat času adventnímu a času vánočnímu. Město ve spolupráci s infocentrem připravilo pro své občany několik předvánočních kulturních a společenských akcí. Advent bude zahájen rozsvícením vánočního stromu na náměstí, které proběhne na první adventní neděli 27. listopadu od 17.00 hodin. Během odpoledne vystoupí děti z mateřské školy a pěvecký sbor Stojmír-Bendl. Letošní vánoční strom darovali městu manželé Kozákové z ulice v Chobotě. Tímto bych jim chtěl velice poděkovat.

V průběhu prosince proběhne několik akcí v galerii u infocentra a v městské knihovně. Podrobné informace můžete získat na některé z osmnácti plakátovacích ploch nebo na webových stránkách infocentra.

/pokračování na straně 3/

**Krásné prožití Vánoc a štěstí a pohodu do roku 2017
všem přeje město Dolní Bousov.**

srpen – koncert 30 let Debustrolu a Metalová miss, Rachvala

květen – oprava cesty ke hřbitovu a parkoviště u koupaliště

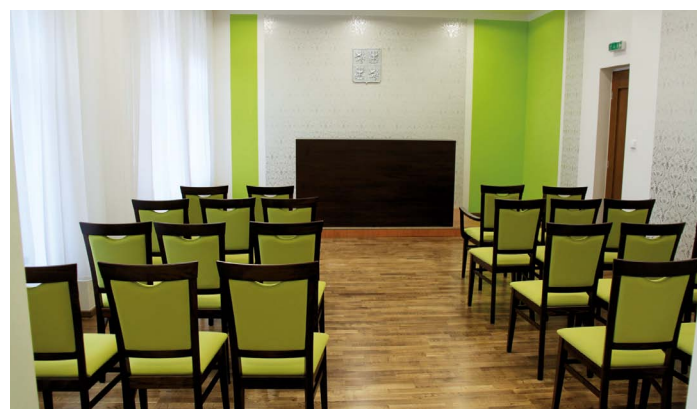
říjen – hrabání hořečkové louky u Vl. Pole, přírodovědný kroužek

červenec – malá zasedací místnost v opravené radnici

říjen – florbal mladší žáci – vítězové turnaje

červenec – opravená a nově vybavená obřadní síň

březen – lipová alej pod líkérkou musela k zemi

květen – oprava chodníků a parkoviště v Brodecké ul.

/Pokračování ze strany 1/

Tradiční příjezd Mikuláše s čerty a anděly oslavíme v sobotu 3. prosince, začátek programu je v 16.00 hodin. Hlavní hvězdou bude letos zpěvák Petr Kolář, vystoupí také pěvecký sbor základní školy, nebude chybět ohňová show a na závěr tradiční ohňostroj. Část ze vstupného věnuje město a Mikuláš speciální škole v Mladé Boleslavi. Předvánoční atmosféru zpříjemní výstava betlémů manželů Nechanských, tentokrát se výstava bude konat ve velké zasedací místnosti v podkroví budovy městského úřadu, která je bezbariérově přístupná výtahem. Nový rok přivítáme 1. ledna 2017 v 18.00 hodin na rybníku Piskovák novoročním ohňostrojem.

Milí spoluobčané, Vánoce nás vybízejí, abychom udělali druhým radost, abychom byli na sebe milí. Zapomeňme na zlá slova, vyříkejme si mezi sebou problémy, které nás tíží. Odměnou nám bude upřímný úsměv na tváři a otevřené srdce.

Přeji Vám krásné a klidné Vánoce, štěstí, pevné zdraví, rodinnou pohodu a větel splněných přání v roce 2017.

Miroslav Boček
starosta města

Předplatné Bousováka

Zpravodaj Bousovák je od začátku roku 2014 vydáván částečně barevně a občané města (s trvalým pobytem) včetně spádových obcí ho již 2 roky dostávají zdarma do svých schránek. Od ledna bude vycházet ve zvýšeném nákladu 1250 kusů. Budou tak mít možnost si ho pořídit i ti, kteří zde nemají trvalý pobyt (např. chalupáři) nebo zájemci na Rohatsku. Zpravodaj bude za 15 Kč k dostání v infocentru v Kostelní ulici a v prodejně na Rohatsku.

Pokud nejste místní, je pro Vás obtížné zpravodaj sehnat a rádi byste výtisky dostávali až do Vaší poštovní schránky, objednejte si předplatné na emailu infocentrum@dolni-bousov.cz nebo na telefonu 322 312 001. Celoroční předplatné (vlastně poštovné) pro rok 2017 činí 140 Kč a je potřeba jej uhradit do konce ledna 2017 buď v hotovosti v infocentru nebo bezhotovostním převodem na účet číslo 483 197 329/0800.

Dita Říhová

Z redakce

Je hezké, že Bousovák neslouží k propírání místních neshod, jako se někdy v takovýchto lokálních periodikách stává. Na druhou stranu je škoda, že náš zpravodaj příspěvky ze stran občanů postrádá až na výjimky téměř úplně. V rubrice Krátce z Bousovska je stále místo i pro vaše sdělení, názory a zajímavé informace, na které

byste rádi upozornili další obyvatele Dolního Bousova a okolí. Snahou vydavatele je také umožnit jednotlivým kulturním a sportovním subjektům působícím v regionu, aby mohly svoji činnost prezentovat. Své příspěvky můžete zasílat emailem či poštou do redakce nebo je přinést osobně do infocentra v Kostelní ulici.

Hodně zdraví a samé příjemné zprávy Vám do roku 2016 za redakci přeje Dita Říhová

CENÍK INZERCE

Občanská inzerce

Zahrnuje krátké osobní oznámení občanů (kondolence, gratulace k životním výročím, vzpomínka atd.) v obvyklém rozsahu 2 – 3 řádky po 60ti znacích – 50,- Kč.

Řádková inzerce

Jednoduchý řádkový inzerát a stručné nabídky prodeje, koupi či pronájmu – 1 řádek nebo 40 znaků vč. mezer – 15 Kč.

Plošná inzerce

1 strana (250 x 190 mm)	1 500,- Kč
1/2 strany (125 x 190 mm)	800,- Kč
1/4 strany (125 x 85 mm)	400,- Kč
1/8 strany (85 x 60 mm)	200,- Kč
sloupeček (60 x 80 mm)	150,- Kč
sloupec (120 x 80 mm)	350,- Kč

Sleva pro opakování inzerátů

Opakování 2-3 x za rok sleva 15 %, 4-6 x za rok 20 %.

Podklady pro inzerci

- texty nejlépe elektronicky nebo čitelně na papíře
- fotky v min. rozlišení 300 dpi nebo originál fotografií (nikoli tištěnou z PC)
- formát doc, pdf nebo jpg
- platbu lze uskutečnit hotově při podání nebo bezhotovostním převodem

Příjem inzerci nejpozději v den uzavěrky pro uveřejnění ve zpravodaji, který vyjde k 1. následující měsíci.

Informace o inzerci získáte v infocentru, tel.: 322 312 001, e-mail: infocentrum@dolni-bousov.cz.

Odpadový sloupek

Ovzduší

Termín pro první kontrolu kotlů vyprší 31. 12. 2016. Provozovatel spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o tepelném příkonu od 10 do 300 KW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, je povinen jednou za dva roky provedení kontroly technického stavu a provozu zdroje odborně způsobilou osobou. Přičemž první kontrola musí být provedena nejpozději do 31. 12. 2016 (podle zákona č.201/2012 Sb., o ochraně ovzduší).

V praxi to znamená, že do konce roku 2016 si budou muset například domácnosti nechat zkontrolovat technický stav kotle, s nímž vytápějí svůj rodinný dům. Napřesrok totiž po nich může být vyžadován doklad, zda je kotel v pořádku. Pokud ho majitel nepředloží, vystavuje se reálné hrozbě pokuty. Kontrolu technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje provádí výhradně odborně způsobilá osoba proškolená výrobcem tohoto zdroje, která má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci provozu a údržbě, přičemž proškolení těchto odborně způsobilých osob provádí pod dohledem Hospodářské komory ČR a odbornou záštitou společenstva Asociace podniků topenářské techniky.

Seznam odborně způsobilých osob je průběžně aktualizován a lze jej nalézt na následující adrese: www.aptt.cz/ opravneni-ozo.php. Jindra Orságová

Poděkování. Děkujeme dětem, paní ředitelce a paním učitelkám mateřské školky z Dolního Bousova za vystoupení při našem říjnovém valném zasedání. Bylo velice hezké a potěšilo.

Obec Baráčníků pro Dolní Bousov a okolí

Poděkování za chodníky. Chtěla bych poděkovat panu starostovi M. Bočkovi a místostarostovi J. Vynikalovi za to, že nechali upravit obrubníky při rekonstrukci chodníků ve Školní ulici. Pokud jsme zdraví, takovému maličkosti si vůbec neuvědomujeme. Pro lidi na vozíku se ale stává vysoko trčící obrubník nepřekonatelnou překážkou. Myslím, že každou takovou změnu uvítají i maminky s kočárky. *Šťastná*

Autogramiáda Martina Maxy. 27. října se uskutečnilo v restauraci U sv. Kateřiny v Dolním Bousově další pokračování již tradiční Autogramiády. Tentokrát pan Otakar Vaniček z Horního Bousova (předseda spolku Zdraví-život) pozval další osobnost českého šoubyznysu zpěváka, kytaristu a skladatele Martina Maxu. Martin, vlastním jménem Ivan Varga, navštěvoval gymnázium v Teplicích, poté studoval architekturu a nakonec vystudoval Fakultu tělovýchovy a sportu na Univerzitě Karlově v Praze. V současné době bydlí v Litvínově, odkud také vážil tuto dalekou cestu do Dolního Bousova za svými fanoušky. Jaké však muselo být jeho zklamání, když v sále, kde se autogramiáda a jeho vystoupení mělo konat, bylo pouhých pět posluchačů. Netuším, jestli v tom bylo vstupné 99 korun, nebo kulturní barbarství místních občanů. Těch pár lidí, kteří na akci přišli, se muselo stydět za prázdný sál místní restaurace. Přesto jeho vystoupení touto malou účastí nebylo poznamenáno a bylo perfektní. Vážení spoluobčané, je třeba trocha zamyšlení nad tím, zda pořádat či nepořádat podobné akce. Zná mnoho lidí, kteří jenom kritizují, že se v Bousově nic neděje, ale na žádné podobné kulturní akci se stejně neukážou. Lituji pana Vanička, který to sice bral sportovně, ale do jeho duše nikdo nevidí. Doufám, že ho to od pořádání další autogramiády neodradí a že se v prosinci na autogramiádě herce Josefa Dvořáka sejdem ve větším počtu. *R. Stránský*

Zemřel pan Oldřich Holý. 1. listopadu zemřel poslední z trojice bratrů, kteří se nasmazatelně zapsali do historie dolnobousovského hokeje. Oldřich se zapsal nejen do historie sportu. Je významnou osobností Dolního Bousova přelomu století. Ne vždy se ale k němu jeho město zachovalo fair. V době normalizace, sedmdesátá léta minulého století, je nucen z Bousova odejít. Vládnoucí straně nevyhovovaly jeho názory na politické dění tehdejší doby. Po dlouhé době exilu v Jablonci se v prosinci 1986 vrací do Dolního Bousova. V době politických změn v r. 1989 je jedním z mluvčích Občanského fóra, pomáhá k politickým změnám. Ve volbách v roce 1990 je zvolen do zastupitelstva města. Sportovní činností, politickou aktivitou, prací kronikáře města, zájmem o život města v současnosti i minulosti, z toho plynoucí publikační činností zaměřenou na historii vykonal pro Dolní Bousov obrovský kus práce.

Čest Tvé památce a velký dík, Oldo!

J. Vynikal

Výstava anděličků. Vážení a milí spoluobčané, podzim je tu a s ním dlouhé večery, kdy je tma velice brzy. A to je pro nás ta pravá doba na přípravu výstavy betlému a anděličků, kterou pořádáme v krásném adventním čase, který mají všichni tak rádi. Chtěli bychom Vám připomenout, že se blíží již 5. ročník výstavy betlému a anděličků. Tentokrát Vás rádi přivítáme v nových prostorách krásně zrekonstruované radnice na náměstí v Dolním Bousově. Do těchto prostor budeme mít koenečně možnost vystavit všechny betlémy a anděličky. Naše soukromá sbírka čítá na 300 kusů betlémů a 250 kusů anděličků

z různých materiálů. Novinkou je i delší trvání výstavy. Prodloužení je na přání spoluobčanů, kteří nás upozorňovali, že výstavu nestíhali. Výstava bude trvat 8 dní a bude otevřena již v sobotu 3. prosince 2016 od 14 hodin, kdy se také budeme těšit na příjezd svatého Mikuláše, který přijede se svoji družinou již po devatenácté na náměstí do Dolního Bousova. V dalších dnech se dveře výstavy otevrou vždy od 13 do 18 hodin. Ukončení výstavy bude 10. prosince 2016 v 18 hodin. Těšíme se na Vaši návštěvu a budeme rádi, pokud Vám zpříjemníme adventní čas.

Soňa a Pavel Nechanských

Adventní prodejní výstavy. Chtěli bychom vás upozornit na tradiční prodejní výstavu adventních věnců, svícňů a vazeb – vše výrobky studentů Střední zahradnické školy Kopidlno. Prodej bude v galerii Na faře zahájen v pátek 25. prosince a potrvá do pondělí 5. prosince. Výstava bude mimořádně otevřena také během slavnostního rozsvícení vánočního stromku a během mikulášské nadílky, tedy v neděli 27. 11. od 16.45 – 18 a v sobotu 3. 12. od 15.45 – 18 hodin. Dále bude v galerii navazovat tradiční prodejní výstava s názvem Radosti a dárky. Opět nabídneme vánoční vazby, mikulášský a vánoční perník, vánoční prostírání a ubrusy, ručně vyráběné šperky, domácí mýdla, voňavé polštářky a řadu dalších milých drobností pro radost vaši i vašich přátel. Navštívit nás můžete v galerii v přízemí městské knihovny od 28. listopadu do 22. prosince. *D. Říhová*

Výstava vánočních pohledů a známek. Klub přátel filatelie zve občany na vánoční výstavu, která se uskuteční v zasedací místnosti domu hasičů v Dolním Bousově ve dnech 14. 12. až 17. 12. 2016. Otevřeno bude od 14 do 17 hod. Tématem výstavy budou vánoční známky z celého světa, vánoční medové pečivo, med a včela na známkách a staré vánoční pohledy. *J. Hošic*

Pozvánka na večer věnovaný regionální písni. 26. 1. 2017 proběhne v podkroví knihovny v Dolním Bousově setkání, kde zazní písničky, které zpívali lidé na Jičínsku a Mladoboleslavsku před více než 100

lety – například: V Semtinách u Kosti jsou lípy zelené, K Vošovicům dlouhá míle, Pročpak se, mládenci, neženíte, U Jičínské brány, Svět se točí jako kolo, Už jen malá chvilka do dne, vánoční koleda ze Sobotky a další. Folklorní materiál jsem získala zapojením do projektu Tady jsme

doma – regionální folklor do školy. Je to projekt Národního ústavu lidové kultury ve Strážnici. Písničky pro nás vyhledali v archivech ČSAV v Praze. Na příjemné chvíli strávené s naší písničkou a s vámi se těší

P. Bartková

Pozvánka na ples. Sdružená obec baráčníků pro Dolní Bousov a okolí srdečně zve dne 11. února 2017 na staročeský bál do sokolovny od 20 hodin. K tanci a poslechu hraje Mix music Ing. Václava Hašlara. Bohatá tombola a vstupné 80 Kč.

D. Karásková

Návštěva likérky všechny zaujala

Dny evropského dědictví (European Heritage Days, dále EHD) každoročně v měsíci září otevírají nejširší veřejnosti brány nejzajímavějších památek, budov, objektů a prostor, včetně těch, které jsou jinak zčásti nebo zcela nepřístupné. Letošní téma bylo Památky a komunity. V Dolním Bousově se Dny evropského dědictví letos konaly popáté. A cílem byla tentokrát dolnobousovská likérka L'OR special drinks s.r.o. V pátek 23. září 2016 se v Infocentru sešly přes čtyři desítky zájemců o dolnobousovskou historii. Nejprve si vyslechli stručné připomenutí historie výroby alkoholu v historii lidstva. Pak následovaly informace o alkoholu v dějinách Dolnobousovska a připomenutí bousovských hospod v době před více než sto lety, v době největšího rozmachu místního cukrovaru. Doplněním bylo promítnutí historických fotografií.

Pivní historie se začala psát mezi řekami Eufrat a Tigris v době před 6 tisíci lety. Objev to byl podle všeho náhodný, jak tomu už tak u nejlepších vynálezů mnohdy bývá. Starověk v Evropě pivo zrovna nepřál. Ve Středozemí se pilo především víno a pivo bylo považováno spíše za nápoj barbarů. Pivo neholdovali ani Keltové, kteří dávali přednost medovině. Když se v Evropě začali usazovat naši prapředci, Slované, přišli do kontaktu nejen s germánskými kmeny, ale také s jejich pivem. Středověk byl v našich končinách pro pivo důležitým obdobím. Rozvíjely se především klášterní pivovary, přičemž vůbec nejstarším pivovarem u nás je Břevnovský klášterní pivovar založený v roce 993. V roce 2011 byl tento pivovar opět obnoven. Vedle klášterních pivovarů však byla důležitá rovněž produkce z královských měst, kterým panovník uděloval různá privilegia. Nás bude zajímat především právo várečné a mílové. Podle těchto práv mohl takřka každý právoplatný měšťan vařit pivo a také ho točit.

Pro Kostecké panství a kraj bylo významným hospodářským momentem založení pivovaru na Kosti v roce 1576, jak dosud hlásá deska nad spilkou. Jeho značný finanční přínos přivedl o padesát let později majitele Kosti k tomu, aby Sobotecké zbavili výsady vaření piva a tím odstranili nežádoucí konkurenci. Vaření piva bylo zatíženo státní daní. Nazývala se posudné a v posledních letech třicetileté války, kdy stát měl velkou nouzi o peníze, vzrostla velmi vysoko. Později již nebyla tak velká – 24 krejcarů z vědra. Cena piva se pohybovala jeden krejcar (20 haléřů) za žejdlík, jindy stoupla na tři krejcare. Pinta piva stála na Kostecku v roce 1677 pět krejcarů, koňev piva 30 krejcarů, čili 6 korun.

Roční průměr prodeje piva byl 1 180 sudů, z toho 64 mimořádně. To je na svatby, křtiny a posvícení. Do šesti hospod v Sobotce se prodalo 470 sudů, do tří hospod v Dolním Bousově 150 sudů, ostatek do vsí. Jen něco málo přes polovinu vsí mělo krčmu. Nejvíce piva se vypilo v Horním Bousově – 46 sudů, v krčmě pod Kostí 43 sudů, v Markvarticích 42 sudů. Každá vesnická krčma odebrala zpravidla do roka kolem dvaceti sudů. Ale ta v Lavicích jen dvanáct a v Dobšicích a na Rohatsku po třinácti. Mnoho piva tedy kostečtí sedláci nevypili. Pivo bylo ovšem důkladnější, podstatnější než dnes. Bylo to pivo na svrchní kvasnice, jež ještě nejstarší lidé pamatují. Říkalo se žertem, že kvalitu toho piva zkoušeli takto: pivo se vylilo v pivovaru na lavici a na takto politou lavici usedli sladovníci. Pokud se přilepili, bylo pivo dobré. Takové pivo sneslo několikrát šenkýřské křtění, vydrželo teplo, zkrátka byla to jakási silná pivní polévka, u které možnost dobra a zla byla v obou směrech schopna většího rozpětí, než u piva našich časů.

Jak to bylo s vínem. Je sice pravdou, že konzumace plodů vinné révy provází člověka již od pravěku. Prý již v té době okusil i zkvašenou vinnou šťávu. Cíleně

se však vinná réva začala podle nejnovějších archeologických výzkumů pěstovat na území dnešní Gruzie. Pěstování, konzumace i obchod s vínem se pak dále šířil do Mezopotámie, Sumeru a Egypta. Vinařství v antickém Řecku bylo nejen pozvednuto na vysokou úroveň, ale také se stalo součástí řecké kultury. O tom, že Římané byli v mnohém pokračovateli Řeků, není pochyb. Celkem známý je fakt, že Římané víno pili ředěné vodou. A byli to právě Římané, kteří na svých válečných taženích zavlekli víno také do Západní a Střední Evropy. Římané se totiž ve svých taženích dostali až na Jižní Moravu. Tradice pěstování vína v okolí Dolního Bousova je skromnější, než vaření piva. V 18. století se u zámku v Domousnicích pěstovala vinná réva. Později zůstaly jen názvy. V roce 2004 nový majitel zámku vinohrad obnovil, v roce 2006 byla první sklizeň a s menšími přestávkami Vinařství Munzar Domousnice pracuje dodnes.

Tolik o historii výroby piva a vína. Jak známo ani jeden výrobní proces nevyžaduje užití destilační kolony, postačí samotný kvasný proces, při kterém kvasinky přeměňují cukr na alkohol a oxid uhličitý. Kvašením však lze vyrobit nápoj o obsahu zhruba 15 % alkoholu. Při vyšší koncentraci etanolu kvasinky umírají. S destilací alkoholu jako první přišli Arabové, patrně ještě před koncem 1. tisíciletí našeho letopočtu. Výsledná tekutina jim však nesloužila ke konzumaci, nýbrž k lékařským účelům. Je to celkem logické, neboť většinu Arabů konzumaci alkoholu zakazuje jejich náboženství. Samotné slovo alkohol pochází z arabštiny, konkrétně ze slova al-kahal, jež lze údajně přeložit jako jemná substance. Evropané poznávají proces destilace alkoholu až během 11. a 12. století, a to díky křížovým výpravám, jež vedli také na Blízký východ. Zprvu pak byla destilace alkoholu doménou především mnichů a alchymistů, přičemž destilované

nápoje sloužily jako lék pro dobré zažívání či krevní oběh. Až v období vrcholného středověku se pak rozmáhají soukromé a městské palírny.

Zda byla nějaká i na Bousovsku, historické prameny neuvádí. Oficiální výroba začala založením místního cukrovaru 10. března 1870. Prošel mnoha peripetiemi, od vyhoření a úpadky po obnovení výroby. Zásluhou pana Maštálky byl v roce 1918 vybudován moderní produkční lihovar na ovocné lihoviny a slivovici. Bylo postaveno 39 betonových kádí o objemu 8 tisíc hektolitřů na zužitkování ovoce a odpadků z výroby, zavedena výroba likérů. Tyto betonové kádě jsou částečně dochované v areálu Proclima. Instalovány byly dva železné a jeden měděný destilační aparát. Zřízeny byly vinné sklepy k výrobě ovocných vín a postavena a zařízena budova ke konzervování zeleniny. Zavedena výroba likérů studenou cestou, kandovaného ovoce, ovocných šťáv a hlavně malinového sukusu, jenž se ukázal být velmi dobrým obchodním artiklem. Bohužel, po několika letech došlo ke krachu a slibně se rozvíjející podnik skončil.

Výroba alkoholu byla obnovena v roce 1994, kdy mladá česko-švýcarská akciová společnost Glenn Hill Drinks rozhodla navázat na výše uvedenou tradici lihovaru, (který skončil před 73 lety, v roce 1921, se snahou o obnovení v roce 1949). Nebylo to však v prostorách bývalého cukrovaru a lihovaru, ale naproti továrně, v bývalém statku pana Janka, kterému byl po roce 1945 komunistickým režimem zkonfiskován. Společnost po navrácení objektů statku dědicům Josefu Jankovi a Marii Vršcekové tyto od nich odkupuje současně se sousedním objektem Červeného mlýna od bratří Homolkových. Spotřebitelé mohli již na konci roku 1994 ochutnat rum a vodku. Rychle vybudovaná likérka po krátkém období prosperity dospěla k rychlému krachu. Nesplácení úvěrů, neplacení daní, zadluženost – to vše se stalo důvodem k vyhlášení konkurzu. Ten byl vyhlášen 25. 1. 1999 a ukončen 18. 4. 2001. Objekty koupila firma Georgievskaya spol. s r. o., která zachovala dosavadní technologické postupy a výrobní náplň, ale v omezeném sortimentu. Po ní přišla firma AP Liquors, s.r.o. a výroba běžela dál. V roce 2014 areál převzala společnost L'OR special drinks s.r.o., založená v roce 1994.

Pivo, víno i tvrdý alkohol se konzumují buď doma, nebo v restauracích. V době rozkvětu cukrovaru bylo v Dolním Bousově osmnáct hostinských místností. Na náměstí to byl známý hostinec Občanská beseda u Horáčků, pak pohostinství Jednoty U Hulčíků, dnes Restaurace u sv. Kateřiny. Naproti byl známý hostinec U Elisů, pak samoobsluha Jednoty, dnes Coopu. Předtím se tento hostinec jmenoval U Cvrčků. V prvním patře pořádali ochotníci Řemeslnické besedy divadelní představení. V Brodecké ulici v čp 145 U Kořínků bývala mimo výčepu i sběrna pověstné rakouské lotynky. Dnes řeznictví Koldovských. Naproti dnes zavřená Staročeská restaurace, kdysi bývalý zájezdní hostinec U Hemů, nejstarší hostinec v Dolním Bousově.

V zatáčce pod kopcem v čp 157 býval hostinec U Kříže hostinského Václava Bobka. To je dům Jelečkových, dnes Lukášových. Bývalý zájezdní hostinec V Ráji hostinského J. Vošňakovského (kdysi Chotěborovo, dnes proluka nad Jakubcovými na Příhoně), tam byla i připouštěcí stanice pro klisny. Obsluhujícím vojákům se říkalo pelešáci. V domě čp 160 (dnes Kocverová, Brodecká ulice) býval hostinec Na Kocandě. Název samozřejmě od kocoviny, kterou zde návštěvníci získávali. Naproti v domě čp 162 (nazýval se Hadrovna podle výkupu hadrů, dnes Kverkovi) býval hostinec U bílého koníčka. I tady bývala připouštěcí stanice hřebců. V Palackého ulici čp 128 (bývalé Hellerovo pod poštou, dnes zbourané) býval výčep piva a lihovin U malého panáka. Název dostal podle vývěšního štítu, na kterém byl namalován muž, pochutnávající si na sklence likéru. Proti tomu v Dlouhé ulici čp 78 (bývalé Kunstovo, druhý dům pod řeznictvím Novotný) byl výčep U velkého panáka, protože zdejší reklamní cedule byla větší.

U Josefského náměstí v čp 60 byl hostinec Na Krětě pana Sasky (bývalá fara, dnes baráčníci). V domě čp 113 (třetí dům nad Uličkou, v Dlouhé ulici) býval řadu let hostinec vedený Theodorem Těšínským. Byla zde i porážka dobytka, zahrada s kuřátkem. Později zde byl poštovní úřad. Nedaleko v domě čp 108 (roh Dlouhé a Nádražní ulice) býval hostinec U Hořejšů, známý pod názvem V Habeši. Také naproti v domě čp 99 býval výčep piva (dům přes ulici, dnes Škaloudovi). Ve Školní ulici (kdysi Hakenově) v domě čp 247 býval hostinec U Feixů (bývalé Srbovo, rohový

dům vpravo za křižovatkou). Starý známý hostinec se zahradou byl V Majrovně (název podle majitele pana Majera) - dnes bývalé zahradnictví Paušových vedle koupaliště. Velice známým byl hostinec v Lipkách - V Baráčku. Název byl od malého dřevěného domku se čtyřmi okny v průčelí, v němž hostinec byl. Domek dávno nestojí, označení přetrvává.

V době provozu cukrovaru byla populární Tovární kantýna, kde se nejen vyváželo, ale také čepovalo. Dodnes fungující je restaurace Na nádraží, postavená v roce 1903 bousovským starostou Matějem Ottomanským. Ten později restauraci pronajal Eduardu Vízkovi a po několika letech ji prodal pivovaru Lobeč. V roce 1913 si ji vzal do pronájmu Theodor Těšínský. Porovnejte sami, kolik je hospod v provozu dnes. Pilo se snad v minulé době o tolik víc?

Po tomto historickém úvodu v knihovně se účastníci přesunuli do areálu likérky, kde je čekala paní Eva Urbanová, ředitelka bousovského podniku. Ta nejprve připomenula historii firmy, její záměry a plány a poté provedla účastníky celým areálem. Přitom popisovala jednotlivé kroky výroby. Obdivovali jsme tři obrovské nádrže na lih, kde každá má objem padesát tisíc litrů. Kolik se z takového množství namíchá lahví tvrdého alkoholu, si jistě každý dokáže představit. Faktem je, že v době exkurze byly dvě prázdné a ve třetí bylo „jen“ pětatisíc tisíc litrů lihu, který firma odebírá z Polska. Následovala misírna a pak jsme zavítali do laboratoře. To je království Petry Šilerové, která sleduje kvalitu jednotlivých kroků, připravuje vzorky k odeslání do akreditované laboratoře a hlídá kvalitu celého procesu výroby. Poté jsme se přesunuli do stáčírny, kde je nejdůležitější poloautomatická stáčecí linka. Každá láhev je zde naplněna odpovídajícím množstvím určitého druhu alkoholu, je na ni nalepená etiketa a připevněn kovový uzávěr. Pak následuje přelepení kollem, zabalení a uložení do skladu.

Pak už jsme se přesunuli do nedávno přebudované podnikové prodejny, kde jsme měli možnost si prohlédnout celý prodejní sortiment. Ten tvoří nejen vlastní výrobky firmy, ale i různé regionální potraviny a také absint a různé pomůcky k jeho konzumaci. Mnozí účastníci akce využili možnost nákupu v prodejně vedené Evou Škaloudovou. A že výroba alkoholu k Dolnímu Bousovu již mnoho desítek

let patří, potvrdil i krásný moment. Pan Antonín Bažant přinesl a paní Urbanové předal originál lahve s etiketou bousovského cukrovaru, do níž byl před více než sto lety alkohol naplněn. Ta se stane součástí

výstavy, připomínající tradici výroby alkoholu v Bousově.

Pátý ročník Dnů evropského dědictví v Dolním Bousově byl všemi účastníky velice kladně hodnocen. Připomenuli

Skauti na podzim

V září jsme se vydali na víkendovou slibovou výpravu na Rachvala do zemljanky *Děti lesa*. Přes den jsme hráli hry, děti si samy vařily a k večeru se začaly připravovat na slavnostní oheň. Pro jednoho nováčka proběhl přijímací rituál, ostatní slibovali podle své věkové kategorie (světluška, vlče nebo skaut/ka). Všichni úspěšně odslibovali a dostali za to nové odznaky na kroje.

Začátkem října proběhl Aklyonský teambuilding (Alkyone = vzdělávací program pro nové vedoucí, jehož je Dolní Bousov spolutvůrcem). Konal se v Mnichově Hradišti, kde mimo cílů a vizí pro další ročník proběhla i dobrovolnická akce (sazení stromků), spousta smelovacích her a otužování v Jizeře.

V polovině října se konalo víkendové přespání v Kněžmostě. Náplní této vý-

pravy byla akční hra po Kněžmostě, výlet na Valečov a spousta her v klubovně. Koncem října proběhlo za účasti skautů a skautek starších 14 let z Kněžmosta, Dolního Bousova a Mnichova Hradiště první setkání roverského kmene střediska Mnichovo Hradiště (roveri a rangers = skauti a skautky starší 14 let). Pro tyto skauty byl připraven zahajovací rituál, hra po Dolním Bousově, výlet na Křižanky, přednáška o Jamboree a nácvik krizové situace (krizová situace = situace, která se může stát ve vašem životě – př. autonehoda, zranění... Při těchto „krizovkách“ necháváme skauty samostatně pracovat a po té se ve zpětné vazbě poví, co udělali špatně a co by mohli příště udělat jinak. Všechny nácviky připravujeme ve spolupráci s Českým červeným křížem).

Stojmír-Bendl bude zpívat a pomáhat s anděly

Pro všechny hudebníky je měsíc září jistou předzvěstí blížícího se vánočního času. A tak již od prvních chvil, kdy jsme se po pěveckých prázdninách, které máme společně se školáky, poprvé sešli, nacvičuje i náš sbor další nové skladby, jejichž tematika jde napříč různými hudebními žánry a je veskrze vánoční.

Shrme-li letošní působení pěveckého sboru Stojmír-Bendl, pak můžeme konstatovat, že atmosféra jarních a letních koncertů byla skvělá, a to nejen díky svědomité přípravě našeho sboru, ale i početnému publiku, které na naše koncerty zavítalo. Opět jsme potěšili svým vystoupením naše seniory v *DPS Sobotka* a *DPS Dolní Bousov*, účastnili jsme se *vzpomínkové piety u hrobu padlých a slavnostního otevření*

zrekonstruované radnice v Dolním Bousově, měli jsme tu čest vystoupit spolu s dalšími účinkujícími na *Noci kostelů 2016* v krásném kostele sv. Prokopa v Libošovicích. Již tradiční *Koncert na Humprechtě*, kde byl naším hostem ženský pěvecký sbor Sirény z Řičan u Prahy, dýchal úžasnou atmosférou. Početné a nadšené publikum odměnilo oba sbory velkým potleskem a vřelými slovy uznání. I závěrečný *koncert v zahradě za kostelem sv. Kateřiny* byl dokladem toho, že sbor má již mnoho nadšených diváků, kteří se koncertů pravidelně zúčastňují, a to je pro nás velkou motivací.

V letošním roce se náš sbor připojil k projektu, který nese název „*Zpíváme a pomáháme s anděly*“. Projekt

jsmo si část historie místa, v němž žijeme a na kterou bychom neměli zapomínat. Co bude naším cílem v září 2017, zatím není známo. Pokud máte nějaký námět, poskytněte ho Infocentru.

Miloslav Ječný

Druhý víkend v listopadu se uskutečnila akce Kapybar, kmene vedoucích z Dolního Bousova a Kněžmosta. Výprava se konala v Praze a náplní byla úniková hra z jaderného krytu, jízda na motokárách, bobová dráha a procházka po pražských památkách. V říjnu a v listopadu nás navštívili skauti z Prahy, kteří přespali v naší klubovně a velice se jim tu líbilo.

V listopadu chystáme výpravu do mladoboleslavského bazénu. V prosinci proběhne každoroční vánoční přespání v klubovně a roznášení Betlémského světýlka (23. 12. 2016). Aktivně se snažíme zvelebovat naši klubovnu – zprovozňujeme kuchyňku a opravili jeden záchod. Chystáme se klubovnu vymalovat a koupit koberec a nástěnky.

Pokud se k nám chcete přidat – schůzky jsou pro skauty (11+) ve středu od 18.00 – 19.30 a pro vlčata a světlušky (6+) v pátek od 17.00 – 18.30 v klubovně na Baráčnícké rychtě.

Vojtěch Floriš

MgA. Jana Konvalinková, Ph.D., která působí na Katedře primárního vzdělávání TU Liberec.

V našem připravovaném vánočním repertoáru jistě nebudou chybět ty pravé české koledy, dále pak i koledy jiných národů, klasická vánoční díla, ale i moderní gospel a spirituál. Za všechny jmenujme např. dílo Jana Jakuba Ryby. S Vámi posluchači se jistě rádi uvidíme 27. listopadu 2016 při rozsvícení vánočních stromů v Dolním Bousově a v Sobotce, 11. prosince 2016 na vánočním koncertě v kostelíku sv. Jilji v Mladějově, 18. prosince 2016 v kapli sv. Anny na Kosti a konečně 30. prosince 2016 v kostele sv. Kateřiny v Dolním Bousově.

Těšíme se s Vámi na viděnou!

*Pavla Cohornová Těšínská
sbormistryně*

Bývaly dříve bílé Vánoce?

Také si myslíte, že dříve bývalo všechno lepší, dokonce i ty zimy už dnes nejsou, co bývaly? Povzdechnete si, že za našich mladých let, to bývaly krásné bílé Vánoce? Možná nás jen šálí paměť a vzpomínky na mládí máme všichni idealizované. I před třiceti lety byly bílé Vánoce spíše výjimkou a zbožným přáním dětí. Důkazem může být amatérské meteorologické pozorování publikované v Bousováku z roku 1988.

Jaký byl Štědrý den v Dolním Bousově?

24. 12. 1982 – Mrazivé Vánoce, teplota -6 °C, ale bez sněhové pokrývky. Sníh napadl 25. 12. (jen 2 cm, které hned 26. 12. roztály). Silvestr s teplotou okolo 0° se sněhovými přeháňkami.

24. 12. 1983 – Teplé počasí až +7 °C, vydatné dešťové srážky, občas silný západní vítr. Velmi teplé počasí trvalo i na Silvestra s teplotou až +9 °C s místními deš-

ťovými přeháňkami. Výraznější, ale jen přechodné ochlazení, přišlo 9. 1. následujícího roku.

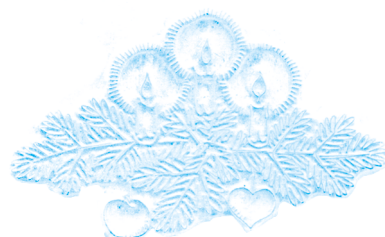
24. 12. 1984 – Suché vánoční svátky, slunečné počasí, teplota od 0 do -4 °C. Mrazivé počasí bylo i na Silvestra s ranní teplotou -11 °C a odpolední -5 °C. V tomto období bylo bezvětří, ale místy se vyskytovaly mlhy. 3 cm sněhová pokrývka napadla v noci z 31. 12. na 1. 1. při přechodu teplé fronty od SZ, výrazněji se však neoteplilo. Naopak kolem 7. 1. přišly tuhé mrazy -23 °C.

24. 12. 1985 – Teplé jižní až jihovýchodní proudění, celý den zataženo i s mrholením, teplota vzduchu v rozsahu +2 °C až 0 °C. 26. 12. ještě slabé oteplení a protrhání oblačností. Na Silvestra zpočátku zataženo postupně jasno, ranní teplota -4, večer v 21 hod. -11 °C, celý den bezvětří a k tomu 6 cm prachového sněhu.

24. 12. 1986 – Nejkrásnější Vánoce jaké pamatuji. Celý den občasně sněžení, teplota od -2 do -4 °C, 13 cm prašanu. 25. 12. málo oblačnosti -10 °C. 26. 12. občasně sněžení -7,5 °C až -5 °C a další oteplení. 28. 12. obleva, Silvestr celý den občasný déšť, teplota +4 °C až +7 °C.

24. 12. 1987 – Jasně až polojasné počasí -2 až +1 °C, bez sněhu. Od 26. 12. oteplení. Silvestr beze srážek s velkou oblačností, teplota +1 až 6 °C, den předtím až +11 °C.

A jaké budou vánoční svátky letos? Nechme se překvapit. *Dita Říhová*

Valné zasedání obce baráčníků v Dolním Bousově

22. října 2016 jsme se sešli v sále restaurace U sv. Kateřiny na náměstí v Dolním Bousově a zhodnotili minulé období.

Po přivítání přítomných rychtářem Karáskem nám předvedly dětičky z mateřské školy hezké pásmo písniček. Za to jim i pa-

ním učitelkám děkujeme. Dále jsme pokračovali ve výčtu našich akcí. Před loňskými Vánoce jsme pomáhali při akci „Miku-

laš“ jako již několik let. Rok jsme ukončili hezkým posezením na rychtě s hudbou a občerstvením do pozdních hodin. V novém roce 2016 jsme v lednu pomáhali při Tříkrálové sbírce. V únoru jsme připravovali baráčnícký bál ještě ve Staročeské restauraci. Naekli jsme dorty do tomboly, upekli jsme i 20 dortů na župní baráčnícký ples v Mladé Boleslavi v domě kultury.

V květnu jsme vzpomněli u pomníku padlých ve 2. světové válce. Na výletě do Příbrami jsme se podívali do hornic-

kého muzea a do kláštera na Svaté Hoře. Navštívili jsme také 6. Pojizerský folklorní festival. V červenci a srpnu jsme si užívali prázdnin.

Po prázdninách jsme poseděli při hudbě naší tetičky Čmelíkové a připravili pohoštění. V září byl sjezd IV. župy v Mnichově Hradišti a uctění památky pana Václava Budovce z Budova jehož jméno nese naše IV. župa se sídlem v Mladé Boleslavi, od jehož narození uplynulo letos 465 let a 395 let od jeho

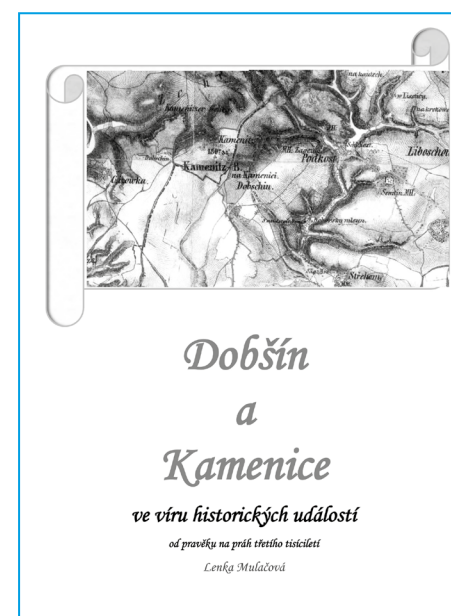
úmrtí. Teď jezdíme zdravit na valná zasedání sousedních obcí. Poslední akce letošního roku bude opět pomoc při Mikuláši. Letos jsme vzali dolnobousovské skauty na naši rychtu, kde si udělali klubovnu. To je v kostce náš pracovní rok 2016.

Přeji všem spoluobčanům klidné prožití svátků vánočních, pevné zdraví v novém roce 2017 a spokojenost.

zapsala Dana Karásková

Dvě nové knihy z našeho okolí

Lenka Mulačová: Dobšín a Kamenice ve věru historických událostí od pravěku na práh třetího tisíciletí. Vydáno vlastním nákladem r. 2016, 392 s., tisk UNIPRESS Turnov.

Lenka Mulačová: Paměti dobšínské školy. UNIPRESS Turnov r. 2016, 168 s.

Mám vždy radost, když vyjde nová kniha o našem kraji. Vydávají je nejen města a velké obce, ale i malé vesničky a jednotlivci. Někde je to fotografická publikace, jinde sbírka veršů, sborníček ke sjezdu rodáků, k výročí spolku apod. Ale přibývá i monografií o minulosti obcí. Takže nejen Sobotka a Dolní Bousov – většími či menšími knížkami se mohou pochlubit i Boseň, Březno, Libošovice, Libuň, Markvartice, Příchoj, Vyskeř a další místa.

Nyní se zásluhou ing. Lenky Mulačové připojil i Dobšín – a je možno říci, že do přední řady. Autorkou obou

velkých a nákladně vypravených knih je ing. Lenka Mulačová, roz. Kropáčková. Zdůraznění jejího dívčího jména je na místě – její otec byl poslední dobšínský učitel František Kropáček, známý entomolog. Jistě právě rodinné prostředí mělo na autorku velký vliv. Zajímala se od dětství o veřejnou činnost (byla i starostkou obce) a po mnoho let všestranně o poznání Dobšína a okolí. Třebaže má technické vzdělání, je dopravní inženýrkou, zajímá ji do hloubky i příroda a historie rodného kraje. A také jeho současný život. Proto mohla napsat a za pomoci obecního zastupitelstva a sponzora dr. Jana Telenského vydat tak velké a nákladně vypravené knihy. Výbornou spoluprací občanstva dokazuje nejen rozsáhlá fotodokumentace, ale i řada příběhů a událostí všedního života, které nejsou zaznamenány v žádných písemnostech.

Ing. Mulačová není profesionální historička a nechce si na ni hrát. Proto hlavně pro starší dějiny publikuje i lidové, třeba protichůdné hypotézy k různým událostem a několik odstavců končí otázkou: Kdo ví... To je skutečně odpovědný přístup. Máme tak před sebou zajímavé vlastivědné publikace, které čtenářům přibližují minulost i současnost Dobšína, Kamenice a okolí. Dozvídají se o archeologických nálezech, správním vývoji, pomístních názvech, růstu obce, zemědělství a řemeslech, kulturním životě, lidových zvycích, spolecích, životě za válek atd. Zasloužný je i seznam významných rodáků, občanů a chalupářů. Výklad je doplněn desítkami tabulek a stovkami fotografií, reprodukcí archivních dokladů apod. Hlavně „školní“ knížka je pro místní občany a rodáky za-

Paměti dobšínské školy

Lenka Mulačová

jimavá, protože tu najdou chronologicky i abecedně uspořádané seznamy učitelů i žáků školy.

Co knížkám vytknout? Není toho mnoho. Snad přílišnou závislost na heslech wikipedie v obecných partiích díla, několik málo věčných chyb a překlepů. Čtenáři by jistě uvítali i seznam zkratk (kdo dnes už ví, co znamená POV, SSM, SROP aj.) a seznam literatury (nestačí odkazy v poznámkách).

Knížky jsou tedy vydány, ale autorka není zdaleka s prací u konce. Sama ví, kolik odborné a regionální literatury by ještě měla prostudovat, kolik nových poznatků může ještě načerpat v okresních archivech Mladá Boleslav a Jičín, v novinách a časopisech našeho kraje atd. Domnívám se, že se časem můžeme těšit na další knihu.

Karol Bílek

Knižní novinky

Tipy z městské knihovny:

Dětská literatura:

- ♦ **Anna & Elsa.** Vzpomínky a kouzla (Disney)
- ♦ **Deník mimoňky** (R. R. Russell)
- ♦ **Harry Potter a prokleté dítě** (J. K. Rowling)
- ♦ **Vánoce u Rumcajsů** (V. Čtvrtek)

Krimi:

- ♦ **Zrádná Frankovka** (V. Fojtíková) Kapitán odchází do ústraní. Svůj smutek z rozpadu vztahu by dále utápěl ve víně, kdyby jej nepřišla jistá mladá žena požádat o pomoc při hledání zmizelé kamarádky. V téže době nalezne místní pejskař v ruinách mezi vinnými sklepy mrtvou ženu.

- ♦ **Kazatel** (K. Läckberg) Jednoho dne je u pobřežních skal nalezena mrtvá mladá žena. Nikdo netuší, odkud by mohla být. Vrah navíc k mrtvole neznámé přidal kostry dvou žen, které jsou po smrti již několik desítek let.

- ♦ **Miovo blues** (K. Ohlsson) Kam se poděl Mio? Co se vlastně stalo posledního dne, kdy byl ve škole? Martin Benner je proti své vůli zatažen do pátrání po čtyřletém zmizelém chlapci.

Romány:

- ♦ **Mateřská, ale určitě ne dovolená** (J. Halpern) Myslíte si, že si ženy na mateřské užívají nějakou dovolenou? Tak z toho vás autorka brzy vyvede.
- ♦ **Deníček moderního páru** (D. Landsman, Z. Hubeňáková) Kdo by neznal eskapády „moderního fotra“? Nová kniha se pouští zpátky do doby, kdy ještě nebyl otcem.

Oba s ironií a humorem popisují své seznámení, sestěhování a početí dítěte a glosují rozdíly mezi muži a ženami, vztahové stereotypy.

- ♦ **Zmrzlina s příchutí záměru** (O. Štiplová) Autorská prvotina známé pražské večírkové reportérky a fotografky zachycuje několik let života, kdy se mladá dívka ocitá v ostré realitě mediálních i mezilidských manipulací.

- ♦ **Sběratel mušlí** (A. Doerr) Kniha přenesne čtenáře na africké pobřeží i na předměstí Ohia, ukazuje předstíranou pompéznost i boj o přežití v divočině.

- ♦ **Deset dětí paní Ming** (E. Schmitt) Paní Ming neustále mluví o svých deseti dětech, které žijí na různých místech rozsáhlého území Číny. Je to možné v zemi, kde je povoleno mít pouze jedno dítě? Obešla nějak zákon nebo si vymýšlí?

Adventní čtení pro děti

V prosinci si tradičně mohou děti zkrátit čekání na Ježíška návštěvou knihovny. Pro děti jsou připravena dvě adventní čtení a jedno divadelní představení. Všechny tyto akce budou probíhat v **pátek od 16:30** v prostorách knihovny. Za-

čneme adventním čtením z knihy Hany Skálové Ježíšek. První vánoční povídku si děti poslechnou **2. prosince**. Následující pátek **9. prosince** se děti mohou těšit na Vánoční pohádku naší babičky v podání Nezávislého divadla z Holých Vrchů.

Babička bude pomáhat vypravovat kašpárek a mnoho dalších maňásků. Potřetí se sejdeme **16. prosince** při druhé vánoční povídce, tentokrát od Daniely Krolupkové. Obě adventní čtení si na závěr zpějíme výtvarnou dílnou.

Čtení je v hodné pro čtenáře i nečtenáře od 4 let.

Vánoční otevírací doba knihovny

Během vánočních svátků bude mít městská knihovna otevřeno podle následujícího rozpisu:

- 23. 12. Pá: 10.00 – 14.00
- 27. 12. Út: 12.00 – 16.00
- 28. 12. St: 12.00 – 16.00
- 29. 12. Čt: 12.00 – 16.00
- 30. 12. Pá: 10.00 – 14.00

Pracovnice městské knihovny přejí všem svým čtenářům pohodové Vánoce a v novém roce dostatek času na čtení.

Dita Říhová, Olga Trísková

Tašky a trička pro knihomoly

Připravili jsme si pro vás novinku...

Rádi čtete? A s radostí to dáte najevo? Čím se zavděčit člověku, který jen tak neodloží rozečtenou knihu a nejráději dny tráví čtením pod peřinou? Nu jistě, nabízí se zcela očividná varianta – knihou. Ale jestliže má váš začtený partner, rodič, kamarád nebo známý již plnou knihovničku, nebo se mu neumíte přesně trefit do vkusu. Pak by vás mohla zaujmout nabídka dáreků, které knihomoly potěší a ještě k tomu jsou praktické.

O co jde?

Městská knihovna nabízí možnost koupit si TAŠKU nebo TRIČKO nebo obojí se vtipným potiskem a logem naší městské knihovny. Potisk je bílý na černém tričku nebo tašce a také černý potisk na bílém tričku či tašce. Cena: 135 Kč za tričko a 95 korun za plátěnou tašku. Trička nabízíme dámská i pánská, výstřih do V, velikosti: S, M, L, XL. Přijďte si pro vánoční dárky k nám.

Vánoční a novoroční program

25. 11. – 5. 12. 2016

ADVENTNÍ VÝZDOBA

Prodejní výstava adventní výzdoby studentů SZŠ Kopidlno a dalších tvůrců v galerii Na faře.

26. 11. 2016 od 14.00

ARANŽOVÁNÍ ADVENTNÍCH VĚNCŮ

pod vedením paní Pechánkové proběhne v knihovně.

27. 11. 2016 od 17.00

ROZSVÍCENÍ VÁNOČNÍHO STROMU

Slavnostní rozsvícení stromu na náměstí – vystoupení dětí z MŠ a pěveckého sboru Stojmír-Bendl, živý betlém, vánoční svačák, prodej adventní výzdoby v galerii Na faře.

28. 11. 2016 do 22. 12. 2016

VÁNOČNÍ RADOSTI A DÁRKY

Prodejní výstava drobných rukodělných výrobků v galerii Na faře.

2. 12. 2016 od 16.30

ADVENTNÍ ČTENÍ

Čtení vánočně laděného příběhu při rozsvíceném adventním věnci doplněné zpěvem koled a dílničkou pro děti se koná v knihovně.

2. 12. 2016 od 18.00

KONCERT IRENY BUDWEISEROVÉ

Koncert vánočních melodií v podání bývalé zpěvačky Spirituál kvintetu můžete vyslechnout v knihovně.

Vstupné 90 Kč.

3. 12. 2016 od 16.00

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

Mikulášská nadílka na náměstí TGM nabídne kromě příjezdu Mikuláše i vánoční trhy, vystoupení dětí ze ZŠ, koncert Petra Koláře, občerstvení a ohňostroj.

Vstupné děti zdarma, dospělí 70 Kč.

3. – 10. 12. 2016

VÝSTAVA BETLÉMŮ A ANDĚLÍČKŮ

Betlémy a andělíčky budou k vidění během mikulášské nadílky a další dny vždy od 13–18 hod. v zasedací síni v 2. patře radnice.

9. 12. 2016 od 16.30

ADVENTNÍ DIVADLO PRO DĚTI

Vánoční pohádku naší babičky v podání Nezávislého divadla z Holých Vrchů můžete zhlédnout v podkrovní knihovně.

Vstupné děti 20, dospělí 30 Kč.

14. – 17. 12. 2016

VÝSTAVA VÁNOČNÍCH POHLEDŮ

Vánoční známky z celého světa, staré vánoční pohledy a další budou vystaveny v zasedací místnosti domu hasičů vždy od 14–17 hod.

16. 12. 2016 od 16.30

ADVENTNÍ ČTENÍ

Čtení vánočně laděného příběhu pro děti při rozsvíceném adventním věnci doplněné zpěvem koled a dílničkou se koná v knihovně.

24. 12. 2016 od 22.00

ŠTĚDREJ VEČER NASTAL

Srdečně zveme na společné zpívání koled v kostele sv. Kateřiny.

30. 12. 2016 od 17.00 hodin

VÁNOČNÍ KONCERT

Vánoční melodie v podání pěveckého sboru Stojmír-Bendl v kostele sv. Kateřiny.

1. 1. 2017 od 18.00

NOVOROČNÍ OHŇOSTROJ

Novoroční ohňostroj bude odpálen na rybníku Piskovák.

Plesová sezona 2017

21.1. Sportovní ples
sokolovna

28.1. Hasičský ples
sokolovna

12.2. Baráčnický ples
sokolovna

18.2. Ples města Dolní Bousov
sokolovna

4.3. Karneval DBSK
sokolovna

Aktuální informace a podrobnosti najdete na www.infocentrum.dolnibousov.cz.

HOPSAHEJSKA

Hledáme brigádníka

- **Náplň práce:** každý všední den v 11:30 vyzvednout termobox s obědy v Dětenicích a odvézt je do Ujkovic
- **Požadavky:** spolehlivost, vlastní automobil
- **Nabízíme:** dohoda o provedení práce, 100 Kč / 1 cesta

V případě zájmu prosím volejte 608 127 422

Ujkovice 52

www.hopsahejska.cz

Čas plnit přání

Je to jen chvilinka, co jsme se tu vítali v začátku roku a už je pomalu pryč.

Do všech periodik co popisují, jsem vzkázal, že je čas plnění přání. Téma dnes bude ještě o šumění křídel, ale takových, která tu přes zimu nejsou. Nejvíce pozornosti čtenářů poutají vlaštovky. Pojďme se tedy ohlédnout za jejich životem a dohlédnout vlaštovčích cestovních dálek.

Někomu se zdá, že vlaštovek neubývá, já myslím, že ubývá. Na rozdíl od jiříčky, která si staví uzavřené hnízdo s malým vletovým otvorem nahoře, vlaštovka si vybírá místa uvnitř lidských obydlí, jen vzácně jinde, třeba pod mosty. Hnízdo je hliněná miska, shora otevřená, vystlaná suchou trávou a peřím. S hnízděním to vymyslely tak, že si jej během pobytu u nás zopakují. To proto, aby pojistily ztráty na mláďatech, které jsou v prvním roce jejich života velké. Vlaštovky patří k lovcům létajícího hmyzu, to je výhodou za slunných dnů a obrovskou chybou, když hmyz nelétá pro nepřízeň počasí. A v případě mladých v hnízdě, nemohou-li potomky ukrmit, opustí je. Zimoviště jim leží v Africe.

Tím jsme odbyli úvod a teď už pojďme za nimi přímo do stavení, kde pořád

ještě velké množství lidí se na ně z jara těší a hýčká si je coby neomylný symbol jara.

Co se událo před tím, než jednoho dne konce března či v začátku dubna ta nejrychlejší přistála na domácí anténě? V křídlech má cestu nejméně od rovníku spíše však z jihu Afriky. Z Nigérie, Konga, ale i Zambie, Zimbabwe a dokonce Transvaalu! Dnes už se nevyužívá jen kroužkování pro výzkum, ale i droboučkových přístrojů na těle ptáka, pracujících s časem východu a západu slunce, podle níž lze vypočítat přibližnou polohu jedince. Tím se nedávno u jihočeské vlaštovky zjistilo a vědcům se protáhly brady, že zatímco na podzim vyrazila po vyvedení mláďata na jihovýchod k Bosporské úžině, pak deltou Nilu proti proudu veletoku, po přezimování na jihu kontinentu se rozhodla Afrikou proletět napříč a domů se vrátila přes Gibraltar od jihozápadu! Je vidět, že když je po cestě dostatek potravy, křídla se dálkám dokáží postavit.

Když se ptáci objeví na hnízdišti, nejde většinou o přílet samotný a lidé, co si jej zaznamenávají, by museli ještě nějaký den přidat. Ptáci totiž ponejprv létají pár dnů nad rybníky, rojí se tam totiž těsně nad hladinou první blanokří-

dlý hmyz a taky se v rákosí obepnutém vodou bezpečně nocuje. Jsou na ten způsob zvyklé ještě z Afriky, kde podobně přespávaly na tzv. sloních travách. Jak se oteplí, už jdou k hnízdům. Samečci první, samičky o pár dnů za nimi. A začne to, co lidé sledují plni údivu. Vlaštovčí „rok“ plný ptačí radosti, zápolení, ale i tragédií.

Vlaštovky jsou vděčným námětem básníků i malířů. A nebylo tomu tak zdaleka jen v příběhu Šťastného prince od Oscara Wilda. O to víc mrzí, když východní Středomoří je dodnes plné chytačů, kteří je po tisících zbavují životů a spolu s jinými opeřenci směřují na stoly podivných labužníků. Organizace na ochranu ptáků si s problémem nevědí rady – a co hůř, masakry jen o něco větších opeřenců třeba drozdů, toleruje EU na Maltě dodnes. Dokonce se snaží tamní lovecká lobby ukotvit ono běsnění v zákonech co národní tradici! Dokud bude svět směřovat podobně, lepších zpráv ze života drobného ptactva se nikdy nedočkáme.

Abych ovšem nekončil pesimisticky, po Česku se nic takového neděje a znám ohromné množství lidí, kteří si v přírodě s gustem chodí listovat tou její poutavou učebnicí.

Hezké časy konce roku a pohodový začátek sedmnáctého přeje čtenářům

Pavel Kverek

Podzim Přírodovědného kroužku

Letošní podzim jsme s Přírodovědným kroužkem věnovali projektu na záchranu hořečků nahořklých. Dvakrát jsme navštívili „naši“ Hořečkovou loučku ve Vlčím Poli. Poprvé 7. 9., to jsme rostlinky pozorovali a sčítali, a děti si vyplnily oboustranný pracovní list. 19. 10. se s námi na loučku svezly autobusem i hrábě – děti se vlastní prací zapojily do péče o lokalitu. Ten den se nám podařil zajímavý objev: cestou k loučce jsme našli vzácnou žabu blatnici skvrnitou. Vlčí Pole se tak může chlubit nejen rosníčkami a kuňkami, ale i blatnicemi.

Fotodokumentace projektu byla vystavena ve vitrínách vstupní chodby infocentra a knihovny od 10. do 23. 11. V infocentru jsou k dostání letáčky a omalovánky rostlin z Hořečkové loučky. Projekt vznikl díky iniciativě ČSOP Klenice

a byl podpořen v grantovém řízení Ministerstvem životního prostředí prostřednictvím nadace Belec.

Kromě hořečků jsme se v září byli s ochránci přírody podívat také u Lomnice nad Popelkou, kde jsme s průvodcem panem Vítkem Preislerem hledali polodrahokamy. Nejlepší kousky nám brusič na místě vybrousil. V listopadu proběhla beseda v podkroví knihovny s panem Liborem Knoblochem o polodrahokamech, brusičství a šperkařství.

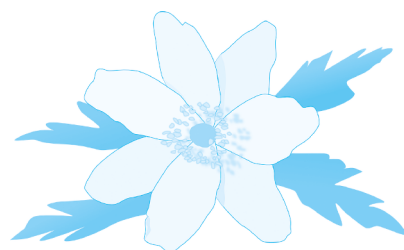
5. 11. jsme byli pozorovat pratury a divoké koně v bývalém vojenském prostoru u Milovic. 26. 11. jsme podnikli výlet do Střehomí a Plákanu. Ve střehomských sádkách jsme si poslechli zajímavý výklad o rybách od pana Richarda Pacholátka.

Ještě před Vánoci chystáme pro děti „tajný“ výlet autobusem. Výletu se mohou

zúčastnit i rodiče dětí, které navštěvují Přírodovědný kroužek. Více podrobností o našich akcích (chystaných i uplynulých) a fotografie z nich najdete na stránkách: www.bousovsko.cz.

Všem dětem, rodičům i příznivcům kroužku přejeme poklidný advent, o Vánocích dostatek času na sebe navzájem a všechno dobré do nového roku.

Pavla Bartková a Lenka Hejnová

Nové zprávy z naučné stezky Okolo Klenice

Letos v září proběhla revitalizace tůň pro obojživelníky v bývalé pískovně nad Rohatskem. Protože žáby a čolci mají k rozmnožování a vývoji potomstva speciální potřeby, muselo dojít pod tabulí číslo šest k velkým změnám.

Byly označeny stromy, které budou pokáceny. Jednalo se o pionýrské, náletové dřeviny – topoly, olše, vrby jívky, břízy.

Jejich odstraněním se umožnilo tolik potřebné proslunění celého prostoru. Sníží se také množství organické hmoty (listů), která tlením zhoršuje kvalitu vody.

Bagrováním se vytvořilo několik různě velikých a hlubokých tůň. Stroj upravil jejich břehy tak, aby sklon byl pozvolný, a obojživelníci po ukončení larválního stadia mohli bez problémů vodu

opustit. V blízkosti tůň byla ponechána část větví a zeminy jako zimoviště pro žáby a čolky.

Nezbývá, než poděkovat obci Rohatsko za výbornou a rychlou spolupráci a za financování celé akce. Snad zlepšení prostředí ocení nejen lidští návštěvníci stezky, ale i noví zvířecí obyvatelé.

Pavla Bartková

Pět set let mlýna ve Střehomí

Psal se rok 1516 a pět let byl kosteckým pánem Jindřich ze Šemberka, která zdědil panství po svém otci Janovi. Klenice nesla své jméno od Dolního Bousova k ústí v Mladé Boleslavi. Na horním toku, od pramene pod Nepřívěckou Hůrou, protékající Prokopským údolím, Bílým rybníkem pod Kostí, Plakánkem přes Střehom dále k Dolnímu Bousovu se ještě potok jmenoval Sobotka, Sobotecký potok, ale i potok Střehomský. V té době již zřejmě klapal ve Střehomí panský mlýn, který byl později označován jako Střehomský dolní. Pisemný doklad k této domněnce zatím nemáme, neboť kostecký archiv z té doby je zatím nepřístupný. Mlýn je však umístěn na poměrně velkém spádu vody a nedaleko za pramenem „Hrudka“, který posiloval přicházející vodu na mlýn. Toto místo se tedy přímo k využití vodní síly nabízelo.

Když chtěl další mlynář postavit ve Střehomí vlastní mlýn, musel splnit vrchnostenské podmínky. Mlýn nesměl snížit nátok vody na dolní mlýn a panství muselo mít ze mlýna stálý příjem. Podle ústně předávaných informací, ale i podle zakládací listiny, která se však do dnešních dní nedochovala, dostal mlynář od kostecké vrchnosti svolení k postavení horního střehomského mlýna v roce 1516. Jestliže na přirozeném spádu potoka již ve Střehomí mlýn stál, musel mlynář vybudovat náhon, kterým přivedl vodu na mlýn a o náhon se také sám musel starat. Za užívání vody platil kostecké vrchnosti tak zvaný stálý nájem z vody a dále platil ze mlýna a z chalupy úrok v penězích a v obilí. Zároveň nebyl zbaven robotní povinnosti, což představovalo práci zdarma na vrchnostenských polích a předání příze. Až do zrušení roboty v roce 1848 měl majitel

střehomského horního mlýna robotní povinnost 2 ½ dne práce na poli týdně a zároveň upředení 1 ¼ štuky příze.

Středověké mlýny byly dřevěné a jejich mlynářské vybavení představovalo tak zvané české složení. Obilí k semletí se vynášelo do násypky nad mlecí kameny a omlěté obilí se prosévalo o patro níže v moučnici v mlynářském pytlíku z ovčí vlny. Postup mletí se opakoval až šestkrát, dokud nezbyly pouze otruby.

Takový mlýn si postavil střehomský mlynář. Dřívější mlynáři totiž museli umět nejen semlít obilí, ale také mlýn postavit. Později se od mlynářů vyčlenili sekerníci, kteří stavbu mlýnů převzali. Ještě však v 19. století pokud chtěl být mlynář přijat do mlynářského cechu mezi mistry, musel vykonat mistrovskou zkoušku, při které musel prokázat znalosti z oboru mle-

tí i stavby mlýna. Součástí zkoušky bylo zhotovení mistrovského kusu, což bylo například vodní nebo paleční kolo.

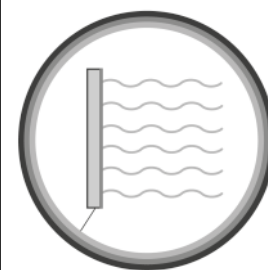
Stávající roubená budova střehomského mlýna byla postavena kolem roku 1800. Technologie mlýna byla doplněna o předčištění obilí a kapsové výtahy pro dopravu obilí a meliva, čímž mlynářovi odpadla nejtěžší práce. V roce 1880 byla provedena oprava kamenné části mlýna a v roce 1914 byla do mlýna zabudována mlýnská stolice. Zvedl se tak výkon mlýna i kvalita mouky. Mlýn zpracoval 8 vagonů obilí za sezónu a z části mouky se zde zároveň pekl chleba.

Díky současným majitelům je mlýn stále udržován a v poslední době bylo zprovozněno i vodní kolo. Kolemjdoucí turisté mohou v letních měsících spatřit otáčející se kolo, jako za časů, kdy mlýn mlel obilí a voněl čerstvým chlebem.

Václav Šolc

NEJLEVNEJŠÍ BEZÚDRŽBOVÉ TOPENÍ

VANTOP

Rakouské infratopení **WELLINA**
K vidění v novém sídle
na adrese **Horní Bousov 43**

Zpracování projektové
dokumentace a poradenství
zcela ZDARMA

Těší se na vás **Otakar Vaníček**, obch. ředitel pro ČR a SR

Tel.: 721 236 158, info@vantop.cz, www.vantop.cz

Čtrnáctá velká medaile Živného je bronzová

Od 1. do 10. října 2016 se v bulharském městě Blagojevgradu konalo 38. mistrovství světa v armsportu. František Živný si z něho přivezl bronzovou medaili na pravou ruku v kategorii Masters +40 ve váze nad 100 kilogramů. Je to jeho celkově čtrnáctá medaile ze světových a evropských šampionátů. Jak bousovský silák přiznal, pomýšlel na cennější kov, ale nakonec je s bronzem spokojený.

Po Litvě před dvěma roky jsem pomýšlel na cennější kov, ale můj trenér Milan Hyršal, prezident asociace, mě před Bulharskem uvedl na pravou míru. Podle něho je mi dnes o dva roky víc a přišly dva ročníky mladších soupeřů. A to je znát. Já budu nastupovat proti stále mladším a mladším, až přejdu do kategorie Grandmasters +50, a tam budu najednou já nejmladší. A zase to půjde deset let, až budu v kategorii nad 60 let a historie se bude opakovat – snad. Takže jsem se zklidnil. A pak jsem vybuchnul na levou ruku, kde jsem dvakrát prohrál a skončil. Šel jsem před halu a říkal si panečku, pravačka bude hodně těžká. A taky byla. Vyhral jsem tři zápasy a dostal se dál. Pak jsem prohrál s Rusem a šel do oprav. V nich mě čekal Rakušan, Litevec, Ukrajinec, Gruzinec, Ital a já se pořád ptal, kdy budu bojovat o bronz. Pak jsem měl jít bojovat o druhé a třetí místo s Rusem, se kterým jsem předtím prohrál. Jenom jsem mu zvedl ruku a odešel, protože jsem nemohl dýchat a byl fyzicky a psychicky naprosto vyčerpaný. Mezi jednotlivými zápasy jsem předtím měl vždy jen krátkou přestávku. Vypil jsem tři půllitry vody a půl hodiny seděl venku a vzpamatoval se. Vítězem se stal Turek, který všechny soupeře porazil. Ten šel pavoukem bez porážky mimo mě.

Co to znamená vypravit se do Bulharska na mistrovství světa? Především sehnat finance od sponzorů. Poděkovat musím především panu Zetkovi, který mi sponzoroval jak přípravu, tak rehabilitaci a náklady na cestu do Bulharska. Pomohli mi i Standa Svoboda z firmy Zeta, Martin Mendlík z restaurace U svaté Kateřiny, město Dolní Bousov, které mi dalo peníze na klub. Těm všem moc děkuji.

Jak cestovala do Bulharska česká prava? Jelo se čtyřmi auty, my jsme jeli přes Rumunsko, protože já a můj kamarád junior jsme neměli pasy. Ostatní jeli přes Srbsko. My jsme jeli dvacet hodin, ale dělali jsme po dvou hodinách přestávky, takže to šlo. Horší byla cesta zpátky. V Maďarsku, dvě stě kilometrů od Bratislavy, se nám porouchalo auto. Pojišťovna nám sdělila, že dopraví jen auto a to ještě jen tehdy, když nám autorizovaný servis potvrdí, že auto nejde do čtyřiceti osmi hodin opravit. A my že musíme cestovat na vlastní náklady. Tak pro nás otec toho juniora přijel tranzitem a dovezl mě až do Boleslavi. Tam pro mě přijeli moji rodiče. Měli velkou radost, že už jsem doma. Všechno jsme naložili, vyjeli a po půl kilometru táta křičí, že nechal peněženku na střeše. Vrátili jsme se, všude hledali, ale nenašli. Všechny doklady fuč, pak z něho vylezlo, že měl v peněžence i dost peněz. Doklady se dodnes neobjevily, i když jsem volal známým taxikářům a barmanům v Boleslavi, ať mi řeknou, kdyby se něco objevilo.

Kolik získalo Česko v Bulharsku medaili? Reprezentovali nás tam dva vozičkáři, dva junioři, tři veteráni a tři muži. A získali jsme celkem pět medaili – Jarda Štůsek byl dvakrát zlatý v kategorii nad 60 let, jeden vozičkář udělal stříbro a bronz a já bronz.

Co bude dál? Myslel jsem, že letos už jsem skončil, ale 10. prosince bude vánoční soutěž v Kněžicích, kde budou tři kategorie – do 80, do 100 a nad 100 kilogramů. Sejdou se všichni pákaři a rozhodne se, kdo je nejlepší. Proti mně nastoupí tři Moraváci – Dušan Tesařík, Martin Vozák a Václav Vančurovič. A v příštím roce budou dvě kola extraligy, republika buď v Plzni, nebo v Bousově a Evropa v Polsku a svět v Maďarsku. Takže se budu rozhodovat, kam vyrazím. Pokud mi sponzoři zachovají přízeň, chtěl bych jet asi na Evropu. Všichni chtějí na mistrovství světa, ale tam vlastně je tak o dva o tři borce víc, než na Mistrovství Evropy. Naposledy jsem byl na Evropě v roce 2005, kdy jsem získal stříbro. Takže asi pojedou do Polska.

Už opět pilně trénujete? Týden po světě jsme si dali odpočinek, teď už opět trénujeme. Vynechali jsme super těžké váhy a nasadili gumy, aby nás nebolely klouby. Až bude deset dnů do soutěže, dáme tři dny naplno těžké váhy, pak čtyři dny pauzu, aby došla síla a byli jsme co nejlépe připraveni.

Chtěl bys k dosavadním čtrnácti velkým medailím přidat patnáctou? Nevím, jestli to vyjde, ale v plánu mám určitě nějakou medaili přidat. Jestli mi zdraví vydrží, sponzoři zachovají přízeň, lidi mi budou fandit a budu mít motivaci, jako dodneška, tak věřím, že uspěju. Jestli to bude příští rok, nebo později, ale nějaká medaile určitě přibude.

Výborné zázemí má František u svých rodičů. A tak jsem se jeho tatínka Františka zeptal, zda má sílu po něm. „To nevím, ale asi to je rodové. Na vojně jsem byl u ženistů, to jsme posilovali pořád. Tehdy se stavěly pontony jen ručně, ne jako dneska, kdy přijede auto, vyklopí to a je hotovo. Museli jsme silově cvičit, abychom to vydrželi. Já jsem navíc s kamarádem trénoval zápas, dělal jsem mu sparingpartnera. Takže svaly a sílu podědil František po předcích. V rodině jsme byli většinou sami velcí chlapi.“

Maminky Květy jsem se zeptal, kdo mu vaří. „Já mu vařím, protože on by si sám nic neuvařil. Jenom někdy si udělá svoje speciality, ale to nikdo jiný neví, protože to hrozně koření.“ Živit ho znamená vařit jako pro kolik strážníků? „Když ji normálně, tak je to jako pro jednoho. Ale jsou dny, kdy to normální není a já ho honím od stolu a od ledničky, protože by spořádal všechno. Myslím si, že za to ani nemůže, že to je projev nervů. Když má chuť k jídlu, tak jí za dva takové, jako je on, tedy za čtyři normální strážníky.“ Pomáhá kolem baráku a v domácnosti? „Ne. To je jeho jediná neřest, že vůbec nepomáhá. Ale on si po sobě ani neuklidí. Pořád musí mít někoho za sebou, kdo mu všechno přichystá a řekne, co si má vzít. Musím mu přichystat věci, které si má vzít na sebe, uklidit po něm. Asi nemá šanci to změnit. Až to nebudu moci dělat já, bude se to muset buď naučit, nebo bude muset

někam jít. Když nad tím někdy přemýšlím, je mi z toho docela ouzko. Myslím, že není schopný se o sebe postarat. Sám si uvařit, umýt nádobí, převléknout se do čistého, když někam jde... Pro něho existují jen tepláky a tenisky.“

Kolik vážil, když se narodil? „Byl docela cvalík, měl pět kilo a padesát osm centimetrů. Říkali mi, že je to nejdelší mimino, které v porodnici ten rok měli. Když vezli zabalené děti jako vánočky na vozíku, tak Františka nešlo přehlédnout. Jedna sestřička mi ze žertu říkala, že mi nese to ne-

donošené dítě. Chuť k jídlu měl od mala. Když nedostal najíst, tak brečel, že jsme se nikdo nevyspali. Když mi doktor řekl, že mu můžu dát pět piškotů, já mu jich už dávala dávno deset, protože by hlady řval tak, že bychom se nevyspali. Po mě asi chuť k jídlu nemá. Já mám jednu za čas chuť na něco, třeba na polárkový dort. Ale že bych si dala třeba talíř brambor a dva řízky k tomu, to ne. Ani manžel tolik nejl.“ Jste na něho hrdá? „Jsem. Já jsem ho někdy i obdivovala, i když jsem mu to neříkala. Obdivovala jsem jeho vůli ke cvičení,

hlavně když chodil v noci do práce, ráno přišel a cvičil, pak se chvíli prospal a šel zase do práce. To bych do něho v době mezi jeho patnácti až osmnácti roky neřekla, protože tehdy dělal jen samé klu-koviny. Jako máma jsem na něho hrdá.“ Co byste mu přála? „Hlavně aby měl lepší zdraví, aby se snažil zhubnout a přestal kouřit. Kdyby tady jó musel zůstat sám, aby mu to zdravotní vydrželo co nejdéle. Aby nemusel čekat na někoho, až mu něco podá, něco uvaří a podobně.“

Miloslav Ječný

Dolní Bousov má dalšího mistra světa

Stal se jím Petr Vinický v překážkovém běhu OCR. Petrovi je 32 let a již 10 let žije v Dolním Bousově.

OCR (Obstacle course racing – překážkové běhání) je zkratka pro překážkové běhy typu Spartan Race, Predator Race a mnoho dalších po světě. To je běh na různé vzdálenosti těžkým terénem, kde na trati na závodníky čekají různé překážky. Kde překážku nedokáže absolvovat, musí podstoupit náhradní cviky, které znamenají zdržení i velkou fyzickou zátěž. V případě světového šampionátu OCR tomu je jinak. Musíte překonat každou překážku, jinak vás ze závodu rovnou vyloučí. V letošním roce se pořádalo OCR mistrovství světa v kanadském Torontu v půlce října. Centrem bylo Blue Mountain, kolem něhož je pás kopců vysokých asi jako Říp, na nichž je jedna sjezdovka vedle druhé. Petr Vinický spolu se Zuzanou Kocumovou (bývalá úspěšná reprezentantka v běhu na lyžích) a Michalem Rajniakem vyhráli smíšenou štafetu a stali se mistry světa! Po loňském startu na mistrovství světa Spartan race v USA to byl pro Vinického další krok vzhůru na pomyslném žebříčku kvality a úspěchů. Vinický startoval ve třech závodech, a jak to zpětně vidí, byla první otázka.

„Dopadlo to nad očekávání. Protože se závody konaly v rovinatém terénu, nebyla nutná dlouhá aklimatizace na místě. Přijeli jsme v úterý. Původně jsem měl v plánu jít jen dva závody, na tři a patnáct kilometrů. V pátek 14. října byl závod na tři kilometry a patnáct překážek. Byl to závod na krev, kdy se od začátku do konce jede na plný plyn. Každé zaváhání vás stojí mnoho vteřin bez šance to dohnat. Skončil jsem pětatřicátý. Asi 14 sekund od dvacátého místa, což byl můj cíl. O den později byl závod na patnáct

kilometrů, na který jsem se hlavně zaměřil. Tady člověk nemůže čekat, že ostatní ke konci vytuhnou, protože závodíte proti závodníkům, co se umísťují v TOP5 na závodech po světě. Takže znovu od startu nasadit pekelné tempo. Závod se roztrhl na prvním kilometru, kde byla velká vlna a mnoho lidí mělo obrovské problémy ji vyběhnout. Bohužel přišlo to, čeho jsem se bál před startem a v první třetině mě začalo bolet koleno, se kterým jsem půl roku laboroval. V půlce se k tomu přidaly puchýře na obou chodidlech. A pak to byl už jen boj s vlastní myslí, dostat se do cíle. Nakonec jsem byl na třicátém šestém místě. V předchozích dnech jsme se dozvěděli, že se běží i štafety, mimo jiné i smíšená. Tak jsme se Zuzanou a Michalem přemýšleli, zda ji půjdeme. Po závodě jsme byli já i Michal docela dobití, takže jsme o štafetu přestali uvažovat. Ale Zuzana nás přemluvila, i přes to, že Michal byl ze Slovenska, tak jsme přihlásili tým CzechoSlovakia a šlo se regenerovat na neděli. A nakonec z toho bylo v neděli 16. října první místo.“

Jak vlastně taková štafeta vypadá? „Není to jako na dráze, kde každý běží stejný úsek. Je to rozděleno na tři různé části a při registraci si každý vybere, kterou část poběží. Michal na tom byl z nás nejlépe po běžecké stránce, proto šel první část. To byly asi čtyři kilometry s několika lehkými překážkami. Běžel svůj úsek výborně s přehledem, takže mi předával na třetím místě se ztrátou asi 30 sekund na Dánskou a Britskou štafetu. Na mě čekalo tři sta metrů s jednou těžkou překážkou, následně jsem předával Zuzce na druhém místě. Dostal jsem se přes štafetu Británie – její borec spadl na překážce. Na Zuzanu čekalo nošení pytle s pískem osm set metrů vzhůru po sjezdovce a zpát-

ky. Vydala se ze všech sil – pytel vážil přes třicet kilo, byla průtrž mračen, bahnitý klouzavý terén. Navíc hrozila diskvalifikace při cestě dolů, pokud by závodník „jel“ za pytlem a neměl ho na rameni. Takže Zuzana část cesty jela po zadních partiích s pytlem v náručí. Byla celá od krve, ale předávala mi na prvním místě. Na tom kopci se opravdu vydala z posledních sil. Čtvrtý úsek čekal opět na mě, byl to kilometr se sedmi těžkými překážkami. Běžel jsem o zlato, tak jsem ze sebe vydal úplně všechno. Poslední překážku jsme šli všichni tři, to byla dlouhá šikmá stěna, na kterou jsme se museli všichni dostat, přelézt ji a doběhnout do cíle. V něm jsme byli o čtyři vteřiny před Dánskem, třetí skončili Poláci. Celý závod vydatně přšelo a všude bylo bahno a zima. Já mám tyhle podmínky na trati asi nejraději. Ale ne všem tohle chutná. Samotné překážky pak byly o dost těžší. Jen udržet se na kluzkém železe od bahna není žádná legrace natož když tam přiběhnete s maximální tepovkou.“

Co bylo na trati nejtěžší? Velkou neznámou byly překážky. Dost jich bylo z amerických sérií, které jsou pro nás Evropany neznámé. Spousta ručkování nebo vysoké vlny, na které se vybíhá. Je samozřejmě mít potřeba sílu v rukách, aby člověk nespádl, ale je zapotřebí i správná technika na provedení překážek. Proto se každý večer sedělo u PC a z videí jsme studovali jednu překážku za druhou. Trať sama o sobě byla krásná. Plné trailů, které se klikatí nahoru dolů. Technické pasáže střídaly výběh sjezdovky nebo seběh dráhy pro horská kola. Organizačně to bylo na špičkové úrovni.

Letošní sezóna už skončila? „Ano. Po návratu z Kanady jsem šel ještě jeden závod začátkem listopadu, ale nyní už odpočívám

a dávám se dohromady. V příštím roce bych se rád dostal na OCR Mistrovství Evropy, které mi letos kvůli zranění uteklo. To bude od 30. června do 2. července 2017 v Holandsku. A rád bych obhájil zlato a vylepšil individuální umístění na příštím světovém šampionátu. Letos jsem se zúčastnil v Česku a po Evropě čtrnácti závodů, jednou jsem vyhrál, několikrát byl na bedně. Podobný počet bych chtěl absolvovat i v roce příštím. Budu si vybírat spíše kvalitnější závody, s lepšími překážkami. Chtěl bych se podívat do Švédska, na sérii Toughest, která je nejlepší v Evropě. A chtěl bych zkusit i závody jinde v Evropě. Kvalifikovat se na Mistrovství světa OCR bude znamenat umístit se na nějakém kvalifikačním závodě do TOP5. Letos byl nejbližší Tvrdák race na Slovensku a pak závod v Mnichově, kde jsem se pátým místem kvalifikoval do Kanady. Je možné, že se bude poprvé konat Mistrovství České republiky, které by pak bylo kvalifikací na světový šampionát pro první tři. Budu si samozřejmě dávat víc pokusů, protože bych se na mistrovství světa rád probojoval.“

Jak jste si financoval cestu do Kanady?
Kromě dotace od města Dolní Bousov jsem si celou cestu financoval sám. Není to levné, a proto se musím pro příští rok podívat jak náklady osekát nebo najít někoho kdo mi s tím pomůže. Poděkování jistě patří našemu městu za příspěvi na cestovní náklady a Icebugu za vybavení na sezónu.

Jak je složité skloubit trénink, závody, zaměstnání a rodinu? „Pracuji v Praze. Celý týden si musím den po dni naplánot na minuty. Trénuji dvoufázově. Ráno mám hlavní fázi, běh nebo kolo. Pak jedu do práce a odpoledne mám posilování nebo další kompenzační věci a večer regeneraci. Mezitím se snažím věnovat rodině. A večer, když jdou oni spát, se snažím dodělat si svoje věci. Moc času na nic jiného nemám, ale zatím mě to baví.“

Kdyby se naskytla možnost stát se v tomto sportu profesionálem, využil byste ji?
„Myslím, že na to už nemám věk. Ale zase

když kouknu na Zuzku Kocumovou, tak nikdy neříkej nikdy. U nás žádný profesionál není, v zahraničí samozřejmě jsou. V letošním roce jsem několikrát startoval za Icebugrunning team, který mi poskytl ty nejlepší boty na OCR.“

Petr Vinický bude nyní doléčovat koleno, v němž měl zánět z přetížení, a které ho v letošním roce limitovalo v tréninku. A jak sám řekl, v příštím roce by chtěl na pomyslném žebříčku úspěchů vystoupat nejméně stejně vysoko, jako letos. Je cílevědomý, svému sportu věnuje mnoho úsilí, a určitě se mu naplnit své cíle podaří.

Miloslav Ječný

STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA A STŘEDNÍ ODBORNÉ UČILIŠTĚ, Mladá Boleslav, Jičínská 762

Vzdělávací program - školní rok 2017-2018
MATURITNÍ OBORY – doprava a logistika; veřejná správa; technické lyceum, podnikání
UČEBNÍ OBORY- automechanik diagnostik, autoelektrikář, elektrikář, truhlář, zedník, operátor logistik.

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ
So 3.12.2016; St 8.2.2016

informace na www.odbskmb.cz

Dolnobousevský sportovní klub

V rubrice jsou tentokrát z důvodu nedostatku místa uvedeny pouze aktuální výsledkové tabulky podzimní části sezóny mužstev Dolnobousevského sportovního klubu.

„A“ mužstvo

1. TJ Kly	13	11	0	2	38:16	31
2. TJ AFK ELETIS Lužec	13	9	0	4	33:23	28
3. TJ Dynamo Nelahozeves	13	8	0	5	25:12	27
4. FK Slavoj Stará Boleslav	13	8	0	5	36:27	24
5. FC Mělník	13	8	0	5	35:29	23
6. Dolnobousevský SK „A“	13	7	0	6	33:27	23
7. FK Neratovice-Byškovice	13	8	0	5	19:16	23
8. SK Benátky n. Jizerou „B“	13	7	0	6	26:28	20
9. TJ Sokol Pěčice	13	5	0	8	35:26	18
10. TJ Byšice	13	6	0	7	17:31	16
11. TJ Sokol Tišice	13	5	0	8	17:26	15
12. SK Bakov n. Jizerou	13	5	0	8	15:23	14
13. SK Slavia v. Borek	13	3	0	10	20:41	8
14. FK Dlouhá Lhota	13	1	0	12	15:39	3

I. B třída skupina B - podzim 2016

„B“ mužstvo

1. Jivina	11	7	3	1	42:16	24
2. SKP MB	11	8	0	3	33:26	24
3. Řepov	11	7	2	2	41:25	23
4. Bakov n. Jizerou „B“	11	7	2	2	34:22	23
5. DBSK „B“	11	7	1	3	39:21	22
6. Bělá p. Bezdězem „B“	11	6	1	4	33:31	19
7. Sporting MB „A“	11	5	1	5	28:27	16
8. Židněves	11	4	1	6	29:30	13
9. Branžej	11	3	0	8	29:45	9
10. Klášter	11	2	2	7	35:46	8
11. Březno	11	2	1	8	19:34	7
12. Katusice	11	1	0	10	11:50	3

III. třída skupina A - podzim 2016

Dorost

1. SK Zeleneč	13	12	0	1	53:7	36
2. SK Bakov n/J	13	10	1	2	46:25	31
3. SK Benátky n. Jizerou	13	9	1	3	43:24	28
4. TJ Sokol Luštěnice	13	7	1	5	40:24	22
5. FK Brandýs - Boleslav	13	7	1	5	33:27	22
6. SK Bělá pod Bezdězem	13	5	3	5	29:42	18
7. TJ Klíčany	13	5	2	6	28:32	17
8. TJ Sokol Klecany	13	5	1	7	25:29	16
9. FK Dobruška	13	5	1	7	20:28	16
10. TJ Sokol Libiř	13	3	4	6	27:28	13
11. TJ Sokol Chotětov	13	3	3	7	18:31	12
12. Dolnobousevský SK	13	3	3	7	30:49	12
13. FK Pšovka Mělník	13	3	2	8	32:51	11
14. FK Loučeň 1893	13	2	1	10	19:46	7

I. A třída dorostu skupina B - podzim 2016

Horní řada: J. Vlček, P. Šouta, P. Kubeček, J. Stejskal, V. Zúmr, P. Kynčl, L. Dajč, P. Vacek, R. Bartoň, M. Boček; dolní řada: M. Merva, M. Šolc, P. Havel ml., P. Doležal, M. Kollátor, P. Havel, J. Šolc, P. Urban, O. Klíma. Foto: R. Stránský

Stolní tenis

Regionální soutěže ve stolním tenisu měly, v době předání tohoto příspěvku redakci, za sebou sedm odehraných kol. Družstvo A je v 1. třídě poslední, protože uhrálo pouze jednu remizu a šestkrát prohrálo. Některá utkání byla vyrovnaná, ale bohužel chyběl čtvrtý dobrý hráč, který by miskou vah převážl na stranu dolnobousevských. Je znát absence Tadeáše Odstrčilíka, který nastoupil pouze v jediném utkání. Hráči z běčka nemají výkonnost na to, aby ho nahradili.

Běčko si vede ve 3. třídě poměrně dobře, zatím má na kontě jednu prohru a jednu remizu.

Ostatní utkání byla vítězná. Aktuálně je na třetím místě tabulky.

Družstvo C ve 4. třídě pouze jednou vyhrálo, ostatní utkání jsou prohraná. Tyto výsledky je řadí na předposlední místo tabulky. Je to do značné míry dáno tím, že dostává příležitost širší okruh hráčů a nejlepší čtyři hráči spolu nastoupili pouze ve dvou utkáních.

Odehrány jsou také dva bodovací turnaje mládeže. Toho prvního 8. 10. 2016 v Mladé Boleslavi se zúčastnil pouze Aleš Pitro, který v divizi B skončil osmý. Celkem se ho zúčastnilo 23 dětí rozdělených do tří výkonnostních divizí. Druhého turnaje 12. 11. 2016 v Mnichově Hradišti se spolu s Pitrem zúčastnil Jiří Kužel a Lukáš Jahoda. Lukášovi Jahodovi se podařilo při své premiéře bez porážky vyhrát divizi D. Aleš Pitro skončil v divizi C na druhém místě a Jiří Kužel byl v téže divizi pátý. Na turnaji bylo celkem 30 dětí rozdělených do čtyř divizí.

Jan Jihlavec

Společenská kronika

NAROZENÍ

Adam Nitsche, Horní Bousov, září
Jan Vinický, Dolní Bousov, září
Hynek Žezulka, Dolní Bousov, říjen
Michal Najman, Dolní Bousov, říjen
Viktorie Říhová, Dolní Bousov, říjen
Andrea Madérová, Dolní Bousov, říjen

ÚMRTÍ

Hana Folprechtová, Dolní Bousov, září (79 let)
Josef Batala, Dolní Bousov, říjen (87 let)
Jaroslava Javůrková, Dolní Bousov, listopad (82 let)
František Horáček, Horní Bousov, listopad (96 let)

ŽIVOTNÍ JUBILEA OBČANŮ

Prosinec 2016

03. 12. Bažant Antonín, Dolní Bousov	80
06. 12. Pavelková Jaroslava, Dolní Bousov	85
06. 12. Pozníková Zdenka, Ošovice	80
06. 12. Zelený Miroslav, Dolní Bousov	70
12. 12. Vlčková Marie, Dolní Bousov	84
13. 12. Dvořáková Hedvika, Bechov	85
15. 12. Baťová Marie, Dolní Bousov	91
15. 12. Vorlová Božena, Dolní Bousov	80
16. 12. Schöftová Pavla, Dolní Bousov	82
18. 12. Málková Eva, Svobodín	70
26. 12. Vlčková Jaroslava, Dolní Bousov	70

Leden 2017

06. 01. Soukal Jiří, Střehom	70
14. 01. Ortová Marie, Střehom	88
20. 01. Čermáková Jaroslava, Horní Bousov	83
20. 01. Ehlová Hana, Dolní Bousov	70
20. 01. Hrdlička Jindřich, Dolní Bousov	82
22. 01. Svoboda Josef, Dolní Bousov	70
23. 01. Stryová Věra, Dolní Bousov	83
23. 01. Šimáňová Libuše, Dolní Bousov	90
26. 01. Pavlíčková Jiřina, Dolní Bousov	82
29. 01. Urbanová Danuška, Dolní Bousov	91

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme.

Pokud oslavíte významné jubileum v měsíci únoru a březnu a nepřejete si být zveřejněni v dalším čísle zpravodaje, můžete tuto skutečnost zavolat do redakce na tel. 322 312 001, napsat na mail: infocentrum@dolni-bousov.cz nebo se zastavit v infocentru osobně, a to nejpozději do 15. 1. 2017.

Smuteční oznámení

V pondělí dne 7. listopadu 2016 zemřel v pozhnaném věku nedožitých 97 let pan František Horáček, rodák z Bechova a člen zemědělského družstva Přepře. *Vzpomíná Rodina Rulcova*

Děkujeme všem, kteří se 5. října přišli naposledy rozloučit s paní Hanou Folprechtovou a projevíli soustrast jak ústní tak písemnou nad úmrtím naší maminky. Děkujeme za květinové dary a Pohřební službě Krejčíkovi za vypravení pohřbu. *Dcery s rodinami*

Vzpomínka

Dne 5. listopadu uplynulo 20 let od úmrtí našeho drahého manžela a tatínka pana Jiřího Lukáše. Stále vzpomínáme. *Manželka s dcerami Janou a Věrou*

Dne 9. 12. 2016 by se dožil 100 let náš tatínek, dědeček a pradědeček pan Jaroslav Štros z Rohatska. Kdo jste ho znali a měli rádi, věnujte mu s námi tichou vzpomínku. *Jarča, Jirka, Eva s rodinami*

Dne 17. 11. uplynuly dva roky od úmrtí naší maminky p. Květuše Šolcové. S láskou a úctou vzpomínají *Květuše a František se svými rodinami.*

**Příjemné prožití svátků Vánočních,
hodně zdraví a štěstí v Novém roce
2017**

Přeji Zahradnické služby Soňa Nechanská

Zpravodaj Bousovák, vychází jako dvouměsíčník. Vydavatel: Město Dolní Bousov, nám. TGM 1, 294 04 Dolní Bousov, IČ: 00237680. Vydání povoleno MK ČR pod číslem E 13240. Pověřená redaktorka: Ing. Dita Říhová. Redakce: Ing. Dita Říhová, Miloslav Ječný, Zuzana Zemanová, Josef Procházka. Náklad 1200 výtisků. Grafická úprava a tisk MS Polygrafie s.r.o., Horka 35, 294 01 Bakov nad Jizerou, www.mspolygrafie.cz.

Příspěvky a inzerci přijímá Městská knihovna a infocentrum, tel.: 322 312 001, 322 312 002, infocentrum@dolni-bousov.cz. Uveřejněné příspěvky nemusí vyjadřovat názory redakční rady zpravodaje. Uzávěrka příštího čísla 15. 1. 2017. Později podané příspěvky nebo neuhrazené inzertaty nebudou otištěny. Děkujeme za pochopení.

červenec - výstava o historii radnice během jejího znovutevření

květen - autogramiáda Bohuše Matuše v Horním Bousově

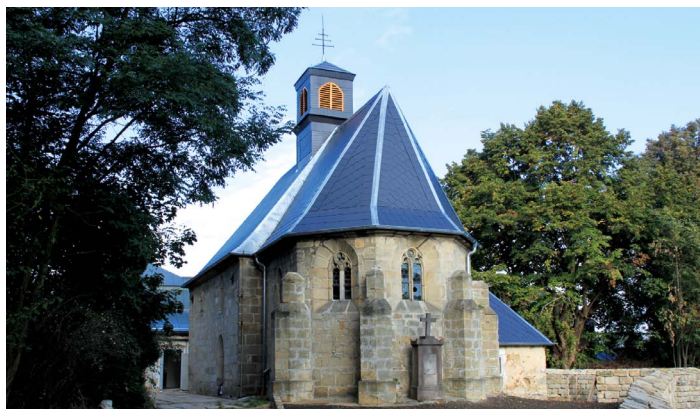
srpen - slušně obsazené mezin. mistrovství autokrosu, Rachvala

říjen - volební komise v hasičárně v Hor. Bousově (krajské volby)

duben - pálení čarodějnic na Školništi

říjen - nová střecha kaple sv. Šimona a Judy ve Vlčím Poli

vodní mlýn ve Střehomí slaví 500 let

říjen - opravená zvonička a hasičská zbrojnice ve Střehomí

září - nová podniková prodejna likérky Bousov

říjen - bývalá škola v Horním Bousově dostala novou střechu

listopad - bohatý výlov Červenského rybníka

listopad - nová lávka a opravená cesta podél Klenice V Lipkách

listopad - předávání knih zakoupených díky dotaci ŠKODA dětem